

„Сичко страданѣ и злоключѣнѣ
„Сичка жалость и сичко мячѣнѣ
Кои съмь азъ до днесъ ахъ! поднѣла
„И отъ днесъ до чьрныи гровъ заклѣла?
„Али азъ съмь на сичко тѣй крива,
„Что съмь себе у тѣй упѣшила.
„Отъ сега трѣвка добро да глѣдамъ
„И отъ ствари таковы да бѣгамъ,
„Что выхъ ми жалость отвѣрнали
„И у веселости овѣрнали!“

На другый день съ овцы-ты пойдѣхъ
И на тово мѣста пакъ дойдѣхъ.
Твърдѣ лесно Форнози примѣти
Что са слѣвка междѣ нихъ въ день трѣтїи;
Аделаида, че са уклонѣва
И отъ срещанѣ мѣ избѣгѣва,
Зато падна у печаль великъ
И довѣе жалость прѣвеликъ:

„О! несчастенъ съмь ти азъ постаналъ
„И на вѣки жалостенъ остѣналъ!“
Онъ у себе съ въздышанѣ рече:
„Досетила са она тазъ вѣчерь
„На сичко-то ми прѣдъхищрѣнѣ
„Намѣренїе и домишлѣнѣ.

Та па така цѣлъ день тѣжѣше,
И отъ жалость боленъ ахъ! лежѣше.